



# Poul Joachim Stenders prædiken 7. søndag efter trinitatis

**Taler**

Poul Joachim Stender  
Sognepræst, forfatter og  
rejseleder

**Dato**

14. juli 2024

**Sted**

Vester Aaby og Aastrup Kirker

**Omstændigheder****Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 10, vers 24-31

- 1 Det er som om det almindelige ikke er godt nok. Barndom, forældreskab, kernefamilien, hjemmet, folket, Gud. Ikke fordi der er noget i vejen med ikke at kunne passe ind i det almindelige. Jeg siger blot at der ikke er noget forkert ved det almindelige. Det er også fint at være heteroseksuel. Det er ok at tro på Gud.
- 5 Det er i orden at være glad for frikadeller. Det er acceptabelt at have haft en god barndom. Der ligger en tabt visdom og erfaring i noget af alt det, vi med et nedsættende ord kalder det almindelige. Alt for lang tid har vi lattergjort og undermineret det almindelige. Jeg kunne godt tænke mig at arrangere årlige parader i København for os almindelige. Vi er stolte af at være almindelige.
- 10 Parader skal hedde proudparader som en parallel til prideparaderne. Og i ganske almindeligt tøj skal vi på en ganske almindelig dag gå gennem Københavns stræder.

- Jeg så på DR-ramasjang forleden tv med mine børnebørn. I programmet bagte
- 15 børnene boller i regnbuefarver og de to pædagoger der kyssede i filmen, var kvinder. Men kunne fornemme at børnene skulle lære at regnbuefamilier og homoseksuelle er en del af det moderne samfund. Og fint nok. Intet problem i det. Men hvorfor ikke også lave nogle børneudsendelser der hylder det almindelige. En ganske almindelig far og mor, mand og kvinde der kysser og
  - 20 bager ganske almindelige brune theboller i et ganske almindeligt parcelhus.

- Black lives matter siger man. Og det er rigtig. Vi skal acceptere hinandens køn, tro, farve og seksualitet. Men almindelig lives matter også. Der er ikke noget galt ved at være glad for det modsatte køn og have en skøn barndom og tro på
- 25 samme Gud som vores bedsteforældre og oldeforældre og tipoldeforældre

troede på. Det er fint at nogle er originale. Men lige så fint ikke at være det.

30 Mange der vil ind i et menighedsråd for første gang vil gerne revolutionere  
gudstjenesten og salmerne og alt det kirkelige og almindelige. Jeg længes efter  
folk der stiller op til menighedsrådsvalget og siger at de vil kæmpe for det  
almindelige. Almindelige gudstjenester. Almindelige møder i sognegården og en  
ganske almindelig kristen moral, hvor opfører man sig ordentlig overfor andre.  
Så er der folk der tænker nu. Du er også en gammel præst. Gamle præster er  
35 konservative. Måske. Men gamle præster er også vise og tænker "En discipel står  
ikke over sin mester og en tjener ikke over sin herre." Mine forfædre kunne  
bruge Gud, Danmark, barndommen, den almindelige hverdag. Jeg står ikke  
over mine forfædre. Jeg vil være lige så almindelig som de var. Og det med  
moralen er slet ikke uvæsentligt. Man er ikke racist eller homofob eller  
40 intolerant hvis man godt kan lide det almindelige og synes der er en masse  
værdier i den måde vi altid har levet vores liv på.

Vi er ikke som mennesker verdens centrum. Vi er ganske almindelige mennesker  
der tror på at Gud vil hjælpe os i liv og død. Der står i evangeliet i dag: Sælges  
45 ikke to spurve for en skilling. Og ikke en af dem falder til jorden uden at jeres  
fader er med den. Det betyder at Gud er med os mennesker både når vi ryger op  
i himlen i glæde over tilværelsen og når vi falder på grund af ulykker og sygdom  
og sorg og død. Han var med vores forfædre. Han er også med os. Vi kan ikke  
forvente at vores liv bliver bedre end andre generationers liv. En discipel står  
50 ikke over sin mester og en tjener ikke over sin herre. Jeg kan fremføre tusindvis  
af gange at vi mennesker ikke er skabt til krig. Og det er rigtigt. Men krige har vi  
og krige vil vi altid have. Det hører desværre med til det almindelige. Vi bliver  
nødt til at se i øjnene, at krig, sygdom, smerte, død og afmagt er en del af vores  
tilværelse.

55 "En discipel står ikke over sin mester, og en tjener ikke over sin herre. Det må  
være nok for en discipel, når det går ham som hans mester, og for en tjener, når  
det går ham som hans herre". Hvordan gik det Jesus? Han gennemgik en  
smertefuld død. Men tre dage efter opstod han fra de døde. Hvorfor tror vi, at vi  
60 kan undgå det, som vores herre og mester gennemgik? Mange unge er belastet af  
ideen om, at de skal være konstant lykkelige. De mærker, at der fra venner,  
familie og kulturen generelt er et pres om, at de skal fremstå som en succes. Være  
originale. Det belaster dem, at de ikke er opdraget til også at acceptere nederlag  
og fiaskoer og smerte og det helt almindelige som en del af tilværelsen. Forrige år

kom over 21.000 unge ikke ind på deres drømmestudie. Det fik talsmanden for de studerendes fællesråd til at udtale, at der ikke burde være adgangskrav til studier. Der skulle oprettes ligeså studiepladser som der er ansøgere. Og måske sagde vedkommende netop de ord, fordi han tilhører en generation, der ikke vil  
70 inkorporere modgang og trængsler og hindringer og det almindelige i livet. Det hører med til livet ikke at komme ind på sin drømmeuddannelse eller i perioder at have modgang eller opleve ufred og trængselstider og på et tidspunkt blive syg og dø.

75 Mange bilder sig ind at kirkeklokkerne om morgenen ringer solen op og om aftenen ringer solen ned. Det er noget sludder. Så skulle klokkerne ringe på helt andre tidspunkter. Morgenringningen og aftenringningen er en prædiken og ikke en godmorgen og godnat dingle. Klokkerne fortæller, at det ikke er alt, vi har magt over. Vi ved ikke, hvordan dagen eller natten vil forløbe. Og livet  
80 bliver meget nemmere, hvis vi erkender, at der er noget vi ikke har magt over og at vi derfor må tage både dagen og natten som den kommer.

Det er klogt, når der i teksten står: Ikke en spurv falder til jorden uden at Gud er med den. Vi er alle spurve, der falder til jorden. Vi er, som dødelige væsner, i  
85 konstant fald fra det øjeblik vi bliver undfanget. Men Gud er med os i faldet. Og fordi vi er så sårbare som spurve, bør vi ikke bruge tiden til uvenskab og krig og en anstrengende stræben efter at gøre en forskel, men tage imod Jesus' Kristus' kærlighed og giv den videre til vores medmennesker. Vi har så meget tilfælles med hinanden. Vi er ikke så ualmindelige som vi tror. Vi minder meget om  
90 hinanden. For eksempel har vi vores skrøbelighed og vores længsler efter fred og kærlighed til fælles. Gud i vold. Amen.

**Kilde**

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

95

**Kildetype**

Digitalt manuskript

**Tags**

7. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

100

**URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/poul-joachim-stenders-praediken-7-sondag-i-advent>